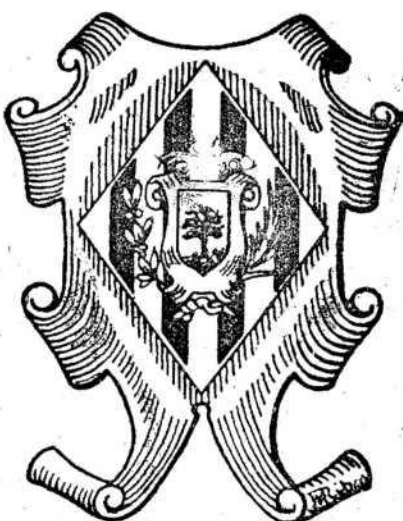

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Organ al Vendrell i Comarca del
Partit Obrer d' Unificació Marxista
i Joventut Comunista Ibérica

Demà diumenge, a la nit, i al TEATRE TIVOLI

MAGNE CONCERT SIMFONIC

a carrec de la meritíssima

Banda Municipal de Barcelona

I A PROFIT DELS

Hospitals de Sang i Creu Roja

PROGRAMA

I

Egmont Obertura BEETHOVEN
Ifigenia a Aulide Minuet. GLUCK
Bolero RAVEL

II

Simfonia Inacabada SCHUBERT
I. Allegro Moderato
II. Andante con moto

Tannhäuser Obertura WAGNER

III

Las Golondrinas Pantomima. USANDIZAGA
Festívola Sardana PAU CASALS
La Dolores Jota BRETON
Trompeta solista: Lluís Rovira.

Demà, diumenge, a la nit, tindrà lloc aquest esdeveniment artístic que venim anunciant des de aquest lloc en altres edicions nostres. No volem repetir els elogis que ell es mereix ni remarcar altra vegada la necessitat que hi ha per part de tots els vendrellencs de col·laborar al mateix, per la senzilla raó de que està tothom convençut del deure ciutadà que ell ens imposa i per les notícies que tenim es pot assegurar que constituirà un èxit esclatant.

Publiquem adjunt el programa que executarà la llorejada i mundialment coneguda Banda Municipal de Barcelona. La seva sola lectura diu prou la cura que s'ha tingut en la selecció de composicions i asseguren que'l concert ha de satisfer no sols al auditori «dilletanti» sinó també al no gaire versat en música selecta. Es un conjunt tan encertat que en ell hi tenen cabuda des de la composició més aixecada a la popular i tot en composicions escrites pels més famosos mestres.

No tenim el més petit dubte en afirmar que serà un èxit brillantíssim que, al ensems d'aportar un ajut als fins més humaníssims, serà una fulla més als llorers de la Banda i del seu mestre, així com ha de constituir un record gratíssim a tots els que hi assisteixin.

Vendrellencs: No vos deixeu perdre aquesta única ocasió. Aquell que no la aprofiti li sabrà greu i se'n sentirà avergonyit de no haver-la aprofitada.

L'art i l'humanisme s'ens presenten demà donant-se el braç. Fem-nos dignes del que això representa.

Un gran míting del P. O. U. M.

El míting del diumenge passat constituí un dels tants èxits que ha aconseguit. El nostre Partit ve demostrant una vegada més la seva força i les seves posicions clares i revolucionàries davant els greus moments que atravesava la revolució.

Davant dels atacs a les conquestes revolucionàries, guanyades amb l'acció decidida i heròica de la classe treballadora el 19 de Juliol, per part del reformisme, el P. O. U. M. exposà clarament quina és la millor defensa de la revolució.

El míting es celebrà com a contesta a la suspensió del nostre òrgan central «La Batalla» mida contrarrevolucionària portada a cap pels reformistes i enemics de la revolució, que ens fa recordar els abominables temps d'abans del 19 de Juliol.

El P. O. U. M. denuncià clarament els manetjos de la diplomàcia ginebrina, que tracta de estrangular la nostra revolució per mitjà del Comitè de no intervenció. Demostrà que l'única ajuda efectiva i desinteressada que tenim és la del proletariat internacional com ens ho ha demostrat i ens ho està demostrant cada dia.

El P. O. U. M. a pesar de la campanya que es realitza contra ell no ha de desaparèixer, com és la intenció de la contrarrevolució, la classe treballadora no ho permetrà, ja que si acabessin amb el P. O. U. M. acabarien amb la avantguarda i guia de la revolució proletària. La classe treballadora el diumenge passat patentitzà una vegada més la seva simpatia envers el P. O. U. M.

En el míting es feu al·lusió a l'informació publicada per un diari estranger, del partit stalinista que deia que el nostre estimat camarada Maurin, assassinat pels facciosos a Galícia, es passejava tranquil·lament per Burgos; amb aquesta calúnnia llançada per un diari estranger afí a l'ex-partit comunista i avui al reformisme que no repara amb mitjans per a calumniar, no respectant inclús els camarades que han sigut víctimes del feixisme, com és el nostre inoblidable camarada i dirigent del nostre Partit, Maurin.

El camarada Gorkin digué que quan més ens ataquin més populars som i que dins de poc temps serem el partit més conegut del món, com ell ho ha pogut comprovar ja en una sèrie de països.

El P. O. U. M. el diumenge passat feu sentir una vegada més la seva veu revolucionària i de portar la revolució fins a la fi. El lema del P. O. U. M. és guanyar la guerra al feixisme, i realitzar la revolució, acabant amb l'Espanya burgesa que volen fer reviure els reformistes, i muntar una Espanya nova, proletària i socialista, en la qual paulatinament s'acabin les diferències de classe fins arribar a la societat en la qual no hi hagi explotats ni explotadors.

Així ho afirma cada dia, i ho afirmà en el míting del diumenge passat.

El Míting de la U. G. T.

Dissabte a la nit tal com estava anunciat i amb l'assistència de nombrosa concurrència, es celebrà el míting de propaganda de la U. G. T.

El company Ivern secretari del Comitè comarcal obrí i presidí l'acte.

Primerament feu ús de la paraula el company Peig de Tarragona, feu un elogi del Sindicat, organisme central dels combats que els treballadors han vingut sostenint a través de la llarga història de lluites proletàries, remarcant que cal canviar l'estructura i finalitat dels mateixos, que de òrgans de resistència i atac contra la burgesia, passin a ésser òrgans productors de la nova economia socialista. Finalment feu una crítica del Govern de València,

per que ara que es té el comandament únic encara segueix sabotejant el front d'Aragó, que faltat d'elements necessaris no pot avançar.

El precedí Olivé de Montblanc qui va descriure d'una manera magistral la lluita que el pagès ha portat a terme per arribar a l'estat actual, que si sap organitzar-se en Sindicats Agrícoles, i quan sigui el moment oportú amb organismes col·lectius de treball, arribarà al màxim de les aspiracions en que sempre ha somniat.

Garriga de la F. E. T. E., després de fer una recordança en homenatge als milicians caiguts al front, feu una acalorada defensa de la unitat sindical, la qual evitaria el fet vergonyós de que en els pobles on era forta la C. N. T., la U. G. T. ha nascut formada per elements feixistes, i allà on era forta la U. G. T. ha passat el contrari.

Sense unitat sindical no podrà orga-

nitzar-se cap economia de caràcter socialista, diu Garriga i el que s'oposa a dita unificació és que defensa el lema dels feixistes que és «divideix i guanyaràs». Fou molt aplaudit.

Finalment Bertran del Comitè Regional, feu una exposició i defensa de les consignes llençades per el Comitè Regional, algunes d'elles de caràcter netament reformista, inspirades per el seu monopolitzador el P. S. U. C., com son primerament guanyar la guerra, sense tindre en compte que aquesta guerra es pot guanyar solament consolidant la revolució.

Exèrcit regular, o sigui exèrcit apolític, que vol dir militarista al marge del control de la classe treballadora, i que fatalment té de convertir-se en un factor contrarrevolucionari.

Com també defensa de governs amb majoria petit burgesa, al revés de governs obrers amb col·laboració de la petita burgesia lliberal.

La de sindicats de cara a la guerra, és la que per ésser llançada d'un principi del moviment, i que correspon a un moment en que la revolució era amb estat més latent, no ha perdut actualitat.

El públic tot i ésser la primera vegada que sentia la veu de dita organització a la vila, sortí molt ben impressionat d'aquest acte públic.

A la nit del diumenge amb els tres últims oradors esmentats, s'en donà un altre a la Bisbal del Penedès que constituí també un èxit.

EL REPORTER

Secció Agrària

Generalitat de Catalunya

Direcció General d'Agricultura

Sindicats i Col·lectivitats Agrícoles

En alguns indrets s'han originat discussions i àdhuc situacions de violència entre membres o partidaris de la creació del Sindicat agrícola i membres de la Col·lectivitat. Sembla com si es pretengués presentar aquestes dues institucions com antagòniques i incompatibles entre elles, pretensió que si prosperés, seria de conseqüències fatals perquè demostraria una incomprensió de llur naturalesa i caràcter que pràcticament impossibilitaria el desenrotllament i l'èxit definitiu de les dues institucions, tan necessàries, l'una com l'altra, a la prosperitat de l'agricultura catalana. Lluny d'ésser incompatible l'existència del Sindicat amb la Col·lectivitat agrícola, o vice-versa, aquestes dues formes d'organització són, al contrari, complementàries i poden i deuen desenrotllar-se en absoluta harmonia, sense que mai el creixement o prosperitat de l'una pugui suposar l'enfonsament o el fracàs de l'altra. Convé que tothom conegui el caràcter i la funció dels Sindicats i de les Col·lectivitats agrícoles per tal de poder delimitar clarament la competència dels uns i dels altres i evitar rivalitats absurdes i suïcides.

El Sindicat agrícola és una empresa econòmica que té la funció exclusiva de comprar els articles o matèries que els conreadors necessiten per al seu treball; de vendre i en el seu cas transformar, els productes sobrants dels socis; de proporcionar-los crèdits i d'assegurar-los contra les calamitats que amenacen llurs vides i llurs béns. El Sindicat és l'organisme que relliga, als efectes econòmics, totes les explotacions agrícoles d'un poble, tant les individuals com les col·lectives, car totes tenen, sense excepció, la necessitat comuna de vendre millor llurs productes, de transformar-los millor, de procurar-se a més bon preu les matèries que necessiten, etc.

Per la seva banda, la Col·lectivitat agrícola és un organisme de treball, que té per finalitat essencial l'organització en comú del treball dels seus socis sobre una extensió de terra determinada, per tal que així organitzat, rendeixi més. La Col·lectivitat agrícola, ha d'ésser considerada com una explotació més, amb vida pròpia i amb els mateixos drets i deures que corresponen a les altres explotacions. En conseqüència, les Col·lectivitats, en raó de les seves necessitats de venda, de compra, de crèdit i d'assegurança, han d'estar associats al Sindicat Agrícola local, el qual vé obligat a facilitar-los, com a tots els altres conreadors, els serveis que el Sindicat presta i les Col·lectivitats demanin. Per altra banda, els membres de la Col·lectivitat tenen, individualment, el mateix dret de vot que els altres conreadors socis del Sindicat, i poden igualment ésser elegits als càrrecs de direcció i de control.

Com es veu, doncs, la forma d'harmonitzar la vida i els interessos propis dels Sindicats i de les Col·lectivitats agrícoles és ben simple i ben realitzable i no hi ha cap raó, doncs, perquè subsisteixin les confusions sobre aquest punt de què parlàvem al començament. D'acord amb el que preveu el Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra, a cada poble ha de crear-se el Sindicat agrícola local amb la participació de tots els conreadors del terme sense excepció, els quals no han de veure en el Sindicat altra cosa que l'empresa comuna que serveix per a satisfer les necessitats econòmiques de tots ells. I també convindria tot i no éssent obligatori—, ja sigui utilitzant les terres apropiades als facciosos, ja sigui estimulant els conreadors a associar les seves, que a cada poble es creés una Col·lectivitat agrícola, que amb el seu bon funcionament fos un exemple vivent per als altres conreadors dels grans avantatges que els pot reportar l'organització de llur treball en comú.

Inspirant-se en aquests principis, la Conselleria d'Agricultura està preparant un decret regulador del funcionament de les Col·lectivitats que definitivament precisarà llur situació jurídica i llurs drets i deures dintre del conjunt de les institucions populars sobre les quals s'assenta l'agricultura catalana.

Balanç general de la Cooperativa «La Reforma» d'El Vendrell

a 31 de Desembre del 1936

LLEGIT EN LA DARRERA ASSEMBLEA GENERAL

ACTIU

	Pesetes
IMMOBLES Valor de l'edifici, deduït l'1 per 100	97.960'50
MOBILIARI Valor del mateix, deduït el 2 per 100	22.390'55
MERCADERIES Valor de les mateixes, segons Inv.	30.257'30
CAIXA (Existència en efectiu)	5.346'65
BANC DE BISCAIA (nostre compte corrent)	41'45
BANC COMERCIAL	8'35
BANC COLONIAL	5'35
BANC AGRICOL I COOPERATIU	600'00
CAIXA DE PENSIONS	440'19
DEUTORS TENDA	15.713'75
DEUTORS VARIS	556'80
	173.320'89

PASSIU

	Pesetes
EFFECTES A PAGAR	9.375'35
COMPTES CORRENTS	15.303'15
BANC AGRICOLA I COOPERATIU	27.000'00
APORTACIONS AMB INTERES (Accions)	16.925'00
APORTACIONS DE JORNALS	1.829'87
FONS INDIVIDUAL	17.995'05
FONS DE RESERVA	69.779'20
FONS DE SOLIDARITAT	3.734'00
EXCES DE PERCEPCIO	11.378'37
	173.320'89

Repartiment de l'excès de percepció

REPARTIT ALS SOCIS	997'95
AL FONS DE SOLIDARITAT	1.706'75
AL FONS DE RESERVA	8.673'67
TOTAL	11.378'37

El President,
Francesc Nin

El Secretari,
Magi Grilles

El Tresorer,
Josep Nin

¿Per que no s'ataca al front d'Aragó?

Des de ls primers mesos que prosseguiren el 19 de Juliol, que el front d'Aragó està en complerta inactivitat.

Hom vol fer suposar que aquesta pregunta—que mai ha tingut resposta—és un insult per els milicians que defensen dit front, que diuen que això significa tractar-los de covards i fer-los perdre la moral de guerra. Però, companys, això no és així, doncs que aquesta pregunta no la fan els que estan a reraguarda, sinó que la fan els milicians que lluiten a llur front; per tant aquesta pregunta no pot ferir la sensibilitat dels milicians de dit front

quan son ells mateixos que ho pregunten.

El dia 17 d'aquest mateix mes es feu una petita operació en el sector d'Osca la qual no va poder ésser brillant per la nostra causa degut a la desproporció del material bèlic.

Això ens demostra que en el front d'Aragó no hi ha les màquines de guerra necessàries, per a que l'alt comandament pugui donar l'ofensiva que cal per avançar sobre les ciutats feixistes, això fa que el front aragonès estigui inactiu per culpa dels que tenen la responsabilitat de portar-hi el material modern i necessari per a poder portar a cap l'ofensiva general.

ENRIC IVERN

i quadres de l'art espanyol i mundial; com cauen els monuments arquitectònics, símbols d'èpoques passades, superades ja, pels coneixements i descobriments constants de l'home.

Per allà on passeja el seu cadàver en descomposició, una alenada mortífera, ofega la vida nova que malda per néixer.

No en té prou amb inutilitzar, amb destruir el que ha fet crear i ha fet construir en profit d'ell, que intenta esterilitzar tota manifestació de vida. Desitja, pretèn que la seva mort arrossegui l'existència dels diferents valors socials i humans.

I no repara en cometre els actes més vils i sagnants, si de tal manera logra perllongar la seva permanència. Bombardeja hospitals, asils, escoles i guarderies d'infants.

Tal és la darrera manifestació del capitalisme. Així és el feixisme.

Què heu fet nens i nenes, perquè vinguin a bombardejar-vos i que un tros de metralla trunqui la vostra existència prometedora?

Qui carregava les bales i les bombes, no devia saber que servirien per a destruir la vostra vida.

Era l'home-màquina que impulsa per un sistema ple de contradiccions, l'obligava, si no vol morir paulatinament de misèria, a preparar el dolor i la destrucció sagnant de la seva classe.

Però qui les fa carregar, pensa solament en el dinar, i en la dominació d'altres homes. Vol mantenir el privilegi de classe, l'explotació de l'home per l'home. Vol continuar en vosaltres, fills d'obers, el predomini per gaudir-se del vostre treball quan sigueu homes. Intenta continuar l'humiliació i el sevillisme, en els fills dels treballadors, que

avui explota.

Per això el teu pare o el teu germà més gran lluiten a les trinxeres, per a trencar les cadenes. Combatent a mort el feixisme, el qual descarrega sobre teu el despit de la derrota definitiva. No poguent esclavitzar-te, pretèn matar-te traïdament i amb covardia.

Vosaltres, nens i nenes, fills dels treballadors, sereu qui forjareu el Socialisme, amb la vitalitat i la força creadora que porteu dintre vostre.

Els mestres revolucionaris, els que lluiten pel triomf del Socialisme arreu del món, els que ens sentim plenament identificats amb les aspiracions de la classe obrera i comprenem les seves necessitats i angúnies, per ésser també les nostres, us ensenyarem el camí que us portarà a la victòria. I no permetem que els qui hagin quedat orfes, quedin desamparats. Els fills dels combatents caiguts heròicament defensant el Socialisme, no han de quedar sols al món.

Bona prova que el proletariat és conscient dels seus deures, que tant prompte, com conegué el perill que amenaçava els nens i els vells que estaven prop de la línia de foc, amparant-se amb la solidaritat dels obrers de la reraguarda, els ha traslladat en llocs més segurs; que no sentissin el tecletejar de les metralladores, ni el trepidant soroll dels avions.

F. MIQUEL I VILA

Armes! Armes!

demanen els combatents del front d'Aragó

CULTURA PROLETARIA

Refugiats...

Es dura la lluita, aquesta lluita cruel, heròica, implacable i emancipadora de la classe treballadora; que envaïex els pobles d'Ibèria, que sacseja la calmosa vida dels pobladors de l'Espanya semi-feudal, que desvetlla l'esclavitzada tranquil·litat dels camperols i remou la vida mecanitzada dels obrers. Es la gesta decisiva. Lluita sagnant i ferotge, que no s'atura davant la confiança dels infants inocents, ni de la vellesa mancada de forces.

Es una lluita de classes que abarca tres generacions.

Es l'última convulsió que el caduc sistema capitalista ens ofereix ha com-

plet la seva missió històrica, i mancat de forces creadores es resisteix a desaparèixer i en les darreres convulsions de la mort, intenta arrastrar-nos pels viarans de la destrucció.

El capitalisme té el seu egoisme tan desenvolupat, que abans que s'en pugui gaudir el proletariat, no vacil·la no té cap escrúpul de desfer el patrimoni fet creà per ell, i el que hereda de les anteriors societats. Canta la civilització quan està identificada als seus interessos, la blasma i la destrueix quan no serveix als mesquins privilegis de la seva classe.

Així veiem, amb aire negutós, com enderroca i crema els museus i biblioteques, com desapareixen, envoltades de flames grans quantitats de pintures

CINEMA

A mesura que s'anava desenrotllant la gamma dramàtica de *Lo que los Dioses destruyen*, recordava la producció germana «El pecado de los padres», per el gran actor Emili Janings. La projectada el diumenge ha superat a l'altre, el laboratori treball dels intèrprets és sencillament formidable destacant-se però el treball personal de Walter Connolly, millor dit, és la pel·lícula més ben executada que hem vist en la present temporada.

Los fugitivos de la Isla del Diablo. Es un fet realment verídic dels molts que passen en la inhospitalaria terra de la Guayana. La direcció d'aquest film ens mostra cruament autènticament el regiment penitenciari de la maleïda Guayana.

Es evident que l'home és transportat com la més despreciable de les bèsties i tractat com a tal, sens que li quedi la mínima esperança de poguer-se comunicar en el reste del mar, a no ser que intenti com demostra el rol de fer-se escàpol. Es incomprensiu que hi hagi països demòcrates que sostinguin semblants monstruositats.

La amargura del general Yen. Un episodi de les revolucions que tan sovintegen entre la raça china. La síntesis de l'obra és bona, la pel·lícula no és més que mitjanament regular, Nils Asther demostra la seva qualitat, B. Stanwich altres vegades s'ha superat i Frank Kapra no ha estat sortós.

Diumenge vinent passarà per la blanca tela del Tívoli la intrigada i dinàmica cinta *La destrucció del Hampa*, dedicada contra la corrupció de la policia? contra el crim? o contra els gangsters? La repartició és de la millor en aquest gènere, Richard Arlen, Virginia Bruce i Bruce Cabot.

En la mateixa sessió podreu gaudir de les famoses aventures escrites per l'immortal Alexandre Dumas, *El conde de Montecristo*.

L'impressió que tenim d'aquest film és regular però tenim a nostre favor l'actuació de Robert Donat un dels valors més grans del cinema anglès i l'actor preferit del millor director europeu René Clair.

ERGO

INFORMATIVES

COMARCALS

Pla de Manlleu

El diumenge passat dia 21 del present tingué lloc novament un espectacle de teatre fet per els nens de l'escola Nacional mixta dirigida pel mestre Antoni Santos Antoll. L'espectacle es feu a benefici dels que foren demanats al front en el últim decret de la Generalitat de Catalunya.

Per el poc temps que hi hagué per organitzar la festa fou concorregudíssima per tots els ciutadans i també alguns dels pobles veïns.

El repertori fou el següent:

Primer: QUI ROBA NO PORTA ROBA.

Segon: ELS PETITS PARENTS.

Tercer: EL JANOT DE CAN LLA-TENAS.

Cada acte que es representava, sigui que els nens i nenes treballaven amb un entusiasme fervorós eren efecte de grans aplaudiments.

El Comitè local de la Joventut Comunista Ibèrica ha obert una subscripció, el fruit de la qual el dedicarà en la creació d'un Servei d'Enllaç entre la nostra vila i els companys de la mateixa que lluiten al Front.

Companys: Ajudeu-nos amb el vostre donatiu.

	Pessetes
Suma anterior	1627'15
Cooperativa «La Reforma» — Llista n.º 16	
Jovita Foix	1
Ramon Arbós	1
Josep Baldris	2
Teresa Foix	1
Pere Montserrat	1
Pere Mestres	1
Josep M.ª Fabrè	2
Miquel Tous	1
Josep Arbós	1
Repartidor de la Batalla i J. C.	1
Cooperativa de Paletes	25
Club d'Esports — Llista n.º 18	
Quimet Solé Codina	1
Sixto Terrero	2
B. Vidal	2
Centre Republicà — Llista n.º 18	
Angel Martorell	1
Llorenç Bové	0'50
N. Socies Esvertit	1
J. Güell Fons	1
F. Claramunt	2

Café Duval. — Llista n.º 16

Josep Gay	2
F. Badia	1
M. Birbe	2
	1679'65

Es reben donatius als llocs següents:

Club d'Esports
Centre Republicà
Café Duval
Impremta Ramon

i tots els dies, de 7 a 8 de la vetlla al local del P. O. U. M.

Ciutadans, Obrers, Camperols i Antifeixistes tots:

Esperem el vostre donatiu!

Llegiu la revista

"Socorro Rojo del P. O. U. M."

Dr. Martorell Vidales

METGE I ODONTÒLEG

Visita al Vendrell

Cada dia al matí
Els dimecres tot el dia

Doctor Robert, número 14
TELÈFON 57

Visita a Barcelona

Cada dia a la tarda de 4a7
Els dimecres no visita

Menéndez Pelayo, 94, pl. 2ª (abans Torrent de l'Olla)
TELÈFON 80566

Acabat l'espectacle i vist l'efecte que té tot el poble al ciutadà mestre que fa poc més d'un any que conviu ací i que ha treballat incansablement per la cultura dels nens, posant tot el seu esforç i sacrifici, a continuació es posaren en escena el ciutadà mestre i el Conseller de cultura d'aquesta localitat en Francesc Torné i Via.

El Conseller després d'haver estat presentat, manifestà: Volguts ciutadans he de manifestar que tinc un sentiment fins al fons de l'ànima, ha estat cridat el nostre volgut ciutadà mestre per a ingressar al front de batalla, aquest ciutadà jo el considero un valuos pare, un pare superior a tots els pares, és un home de 23 anys, però és un artista. Jo, l'any passat quan no tenia encara el càrrec que tinc ara de conseller de cultura pogué observar que fent sols tres mesos que ell ocupava aquesta plaça el seu magnífic treball, i com crec que tots vosaltres també ho recordareu, aquelles casetes de paper, aquelles sanalletes de ràfia, aquells dibuixos en quadros i ressaltats colors que mai havíem pogut observar dels nostres infants, ni a la nostra escola, aquest home marxa i la escola queda paralitzada,

els nostres infants queden abandonats ja no els veurem més com feien aquella atractiva gimnàsia; jo durant el temps que ocupo aquest càrrec l'he ajudat per el que he sapigut i si no he sapigut prou que em perdoni.

Ciutadans: jo considero que tot el que vos he exposat també ho sentiu i éssent així us demano que com a demostració de estímul li feu un fort aplauso. Així contestà el poble amb una llarga ovació.

El mestre contestà: Estic molt agraït del poble i també de les paraules que acaba d'elogiar-me el Conseller Torné però he de dir que no he fet res més que complir el meu deure i si així el govern em necessita ting de formar; no obstant no olvido els meus deixebles ni les amistats que amb els ciutadans tenia, però les armes em demanen i junt amb els meus companys emprendre la marxa a aplastar el feixisme invasor. Grans elogis i aplaudiments infinits.

Dones proletàries: Llegiu i propagueu "Emancipación"

òrgan de la secció femenina del P. O. U. M.

Automòbils i Motos

Matriculació, permisos, revisions, traspasos i tributació.

Titols de xofer de tota classe i de motorista

Altes, baixes, traspasos, declaracions i pagament de tributs. LLIBRES DE VENDES.

Assegurances

Accidents del treball, incendi, individual, responsabilitat civil, robatori, etc.

P L A N A

Garrofes, 17 · Telèfon. 3

S'insisteix a tots els afiliats a la J. C. I. que passin a recollir el carnet els que encara no el tenen, i posar el segell corresponent els que ja el tenen. Es prega que es tingui en consideració i així es fagi.

Llegiu i propagueu «La Batalla»

L'enterrament del camarada Rafel Fontana

El passat dilluns assistirem a l'enterrament del camarada Rafel Fontana de la J. C. I. de Reus.

El camarada R. Fontana encara no contava 19 anys i malgrat la seva curta edat va marxar al front a lluitar i morir en la guerra contra el feixisme i per la Revolució Socialista.

L'enterrament constituí una magnífica manifestació de dol assistint-hi tot el poble treballador, hi assistí també la C. N. T. amb les seves banderes, i no podem dir el mateix del P. S. U. C. ja que no hi anava cap bandera, i que una vegada més ens demostren el seu cacarejat antifeixisme, al no assistir a despedir a l'última morada una víctima del feixisme. Nosaltres, la secció local del P. O. U. M. assistirem a l'enterrament amb la nostra bandera, a expressar el nostre condol per la mort sentida del nostre estimat camarada, que ha sigut víctima del feixisme assassí.

Fem extensiu el nostre pesam a la J. C. I. al P. O. U. M. i a la seva família, la pèrdua tant inoblidable del nostre camarada.

Govern Obrer i Camperol i Exèrcit Obrer Revolucionari

ESPECTACLES

Tívoli. — Diumenge, tarda, a dos quarts de 5: La vibrant producció «La destrucció del Hampa», la immortal obra de A. Dumas en espanyol «El conde de Montecristo».

Casal Obrer. — Programa per diumenge tarda, única sessió a tres quarts de 5: La suggestiva pel·lícula «El conde de Montecristo», la producció de gangsters «La destrucció del Hampa».

Dilluns: Sessió vermut al Tívoli: Buck Jones en la cinta caballista «Terror de la Sierra», la intrigant pel·lícula «Aventura Transatlàntica» i la bonica cinta «Vampiresas 1940».

Llegiu i propagueu «Joventut Comunista»

Registre Civil

Naixements: Una nena filla de Josep Oller Lozano i de Isabel Bernabé i Molina, Barceloneta Baixa, 12; una nena filla de Joan Carreiras i Rossell i de Mercè Esvertit i Salvó, Francese Ascaso, 76; una nena filla de Joan Jané i Pascual i d'Antonia Romeu i Puig, 19 de Juliol, 22.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Maria Galofré i Freixas, 67 anys, Garcia Hernández, 17; Josepa Llor i Rossell, 76 anys, Angel Guimerà, 5; Antoni Borrut i Cendras, 78 anys, Hospital.

IMP. RAMON-RIBLA 4 DE MARÇ - VENDRELL